



אמת וחובה במשחק התקשורת – על תום לב תקשורתי – תקציר בעקבות דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין-אורבך

מבזק הארת פסיקה זה עוסק בדיון נוסף שהתקיים בהרכב של תשעה שופטים בעניין תביעת לשון הרע שהוגשה על ידי מפקד מוצב צבאי בעזה נגד אילנה דיין-אורבך וחברת התקשורת "טלעד". התביעה הוגשה עקב כתבה שכונתה "וידוא הריגה", ששודרה בשנת 2004 בתכנית "עובדה". הכתבה עסקה בנסיבות מותה של נערה פלסטינית בת 13 שנורתה ונהרגה מאש העותר בקרבת המוצב. לטענת העותר, הכתבה היוותה פרסום לשון הרע, שכן היא הציגה אותו כמי שפעל בניגוד לנהלים, זאת אף שזוכה לבסוף מהאשמות בנוגע לאותה התקרית.

בין השופטים שררה הסכמה שבפרסום היה משום הוצאת לשון הרע לגבי העותר, אך שלמשיבים קמה הגנה הפוטרת אותם מאחריות. דעת הרוב קבעה כי הגנת "אמת דיברתי", בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, אינה חלה, משום שיש להוכיח כי הדבר שפורסם אכן היה אמת ולא ניתן להסתפק במה שנחזה לאמת בשעת הפרסום. משמעות הדבר היא שרק פרסומים נכונים יזכו להגנה זו ופרסומים לא נכונים, גם אם בשעת פרסומם נדמה היה כי הם נכונים, לא ייהנו מההגנה. עם זאת, נקבע כי חלה הגנת תום הלב בהתאם לסעיף 15(2) לחוק. הנשיא אשר גרוניס הדגיש כי יש לאפשר הגנה על פרסומים בעלי אופי עיתונאי שיש עניין ציבורי משמעותי בהם, וכי זו תעמוד אם הפרסום נעשה בתום לב והמפרסמים עמדו באמת המידה של "אחריות עיתונאית".

רועי פלד מאיר את פסק הדין.

מעבר להחלטה ולהארת הפסיקה, בלחיצה עליהן

פסק הדין: דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין-אורבך

תקציר נרחב של פסק הדין: בית המשפט העליון – דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין-אורבך

תקציר פסק-דין

הארה: רועי פלד – ניו דיל לעיתונות הישראלית